

[Arbejdsministeren]

det egentlig man skal forsikre sig imod? Jeg har svært ved at se, hvilke tab forsikringen skal dække.

En lang række lønmodtagere har alene ret til barseldagpenge i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. De barseldagpenge udredes af det offentlige og er altså ingen udgift for arbejdsgiveren. Andre lønmodtagere kan have en overenskomstmæssig ret til fuld løn i en vis periode, f.eks. 14 uger, og barseldagpenge i den resterende orlovsperiode. En arbejdsgiver, der betaler løn til en lønmodtager under graviditet eller barselorlov, indtræder i lønmodtagerens ret til barseldagpenge, det vil sige, at arbejdsgiverens udgift til den gravide eller barslende er forskellen mellem lønnen og dagpengebeløbet. En anden form for udgift kan være udgiften til ansættelse af vikar.

Det er ikke helt indlysende, hvilke af disse udgifter en arbejdsgiver skulle kunne forsikre sig imod. Man kan vel næppe forestille sig, at en arbejdsgiver, der ikke skal betale løn til sine lønmodtagere, på frivillig basis vil hjælpe en arbejdsgiver, der har forpligtet sig til via en overenskomst at betale løn under barsel.

Hvorvidt en arbejdsgiver i henhold til overenskomst skal betale fuld løn eller ej, hænger normalt sammen med, hvordan man i den enkelte overenskomst har prioriteret sine krav. De overenskomster, der giver ret til fuld løn, har som oftest slækket på andre overenskomstkra, og omvendt. Det hverken kan eller bør en forsikringsordning regulere, og normalt er det da også sådan, at Socialdemokratiet respekterer de overenskomster, der er indgået på arbejdsmarkedet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Ligestillingsrådet, LO og DA er enige om, at gravide mænd. . . nej, gravide og mænd og kvinder på barselorlov, - gravide mænd har vi dog ikke fået endnu . . . (*Afbrydelse*: det kommer!). Ja, lad os håbe det - skal beskyttes mod afskedigelse, men Ligestillingsrådet og LO og DA siger entydigt, at det ikke skal ske ved forbud mod afskedigelse. I stedet peger de forskellige organisationer bl.a. på, at der kan være behov for en koordinering af godtgørelsesniveauet.

Jeg mener som sagt ikke, at de 78 uger i foreningsfrihedsloven skal være målet, men jeg vil gerne overveje, om der er behov for en koordinering af satserne i øvrigt. Derudo-

ver vil jeg gerne overveje, om der som ønsket af LO i praksis er behov for en omvendt bevisbyrde.

Sammenfattende er vi altså modstandere af forbud, fordi vi tror, det virker forkert, men der er en række enkeltelementer i forslaget, vi godt vil gå ind i en konstruktiv drøftelse af.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Der er to ting, jeg gerne vil spørge arbejdsministeren om.

Den ene ting er, at arbejdsministeren plejer at indlede de her debatter med at sige, at forslaget vil virke direkte imod hensigten, mens han meget sjældent klargør eller delagtiggør os andre i, hvorfor han har den opfattelse. Det vil jeg godt spørge om, for at vi kan få lidt indhold i debatten.

Den anden ting er, at arbejdsministeren ligesom klasker LO og DA sammen; han sagde: de siger entydigt. Jeg vil godt referere til arbejdsgivernes blad, der hedder Arbejdsgiveren, for den 6. april 1987, hvor kontorchef Hanne Simonsen siger, at det er Arbejdsgiverforeningens opfattelse, at man ikke har det problem inden for LO-området og Dansk Arbejdsgiverforenings område. Men spørger man ude i organisationerne, siger de: jamen det er, fordi afskedigelsen sker på et andet grundlag og på et andet tidspunkt. Derfor siger man, at vi ikke har lige nøjagtig det problem.

Har arbejdsministeren en fornemmelse af, hvad der sker af afskedigelser under barselorlov, men med nogle andre argumenter?

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke for arbejdsministerens besvarelse, men jeg vil gerne vende tilbage til ministerens bemærkninger.

Først vil jeg sige, at da loven om ligebehandling blev lavet, havde man i forslaget en formulering om, at kvinder ikke kunne afskediges under svangerskab, rigtigt nok, som arbejdsministeren siger det om barselorlovslovgivningen. Men formuleringen i ligebehandleloven blev ændret sådan, at unge kvinder ikke kunne fyres med begrundelse i deres graviditet eller barselorlov. Flertallet herinde troede med andre ord, at så ville man ikke betjene sig af ufine metoder.